

CHRISTUS VIVIT – KRISTUS ŽIJE

*Apoštolská exhortace papeže Františka
k mladým lidem i celému Božímu lidu*

4. kapitola: VELKÁ ZVĚST PRO VŠECHNY MLADÉ LIDI

Vybrané části určené k četbě o Velikonocích 2020

BŮH JE LÁSKA

112. Každému chci říct především první pravdu: „Bůh tě miluje.“ I když jsi to už slyšel, nevadí, chci ti to připomenout: Bůh tě miluje. Nikdy o tom nepochybuji, ať se ti v životě děje cokoli. Ať se nacházíš v jakýchkoli životních okolnostech, jsi nekonečně milován.

113. Možná, že tvé zkušenosti s otcovstvím, nejsou nejlepší, tvůj pozemský otec ti byl třeba vzdálený nebo ti chyběl nebo se naopak projevoval dominantně a majetnicky; nebo jsi prostě neměl takového otce, jakého jsi potřeboval. To nevím. Ale co ti mohu říct s jistotou, je skutečnost, že se můžeš zcela bezpečně vrhnout do náručí svého božského Otce, Boha, který ti daroval život a který ti ho dává v každém okamžiku. On tě bude pevně podpírat a současně budeš cítit, že zcela respektuje tvoji svobodu.

115. Pro něj jsi opravdu vzácný, nejsi bezvýznamný, jsi pro něj důležitý, protože jsi dílo jeho rukou. Proto ti věnuje pozornost a vzpomíná na tebe plný lásky. Musíš mít důvěru v „Boží vzpomínání: jeho paměť není ‘pevný disk’, který ukládá a uchovává všechna data, jeho paměť je srdce s něžným soucitem, které se raduje, když může definitivně smazat všechny stopy zla.“¹ Nechce si vést účet tvých omylů a v každém případě ti pomůže, aby ses něčemu naučil také ze svých pádů, protože tě miluje. Snaž se setrvat chvíli v mlčení a nech se jím milovat. Snaž se umlčet všechny vnitřní hlasy a křik a zůstaň chvíli v objetí jeho lásky.

116. To je láska, „která se nevnučuje a nedrtí, láska, která nevyklučuje, neumlčuje a nemlčí, láska, která neponižuje a nenakládá břemena. Je to Pánova láska, láska všedního dne, taktní a uctívá, láska ve svobodě a ke svobodě, láska, která uzdravuje a pozvedá. Je to Pánova láska, která zná více stoupání než pády, více usmíření než zákazy, více otevírání nových možností než odsuzování, více budoucnost než minulost.“²

117. Když tě o něco žádá nebo když jen připouští výzvy, které ti přináší život, čeká, že mu dáš prostor, aby tě mohl postrčit dopředu, pobídnout tě, umožnit ti zrát. Nemrzí ho, když mu řekneš, že o něm máš pochybnosti. Jeho znepokojuje, když s ním nemluvíš, když se neotevřeš k upřímnému rozhovoru s ním. Bible vypráví, že Jakub bojoval s Bohem (srov. Gn 32,25-31), ale to ho nevzdálilo od Pánovy cesty. Ve skutečnosti nás on sám vybízí: „Pojďte, jednejme o tom“ (Iz 1,18). Jeho láska je velmi reálná, velmi pravdivá, velmi konkrétní, takže nám nabízí vztah upřímného a plodného dialogu. Nech se také svým nebeským Otcem obejmout v láskyplné tváři jeho odvážných svědků na této zemi!

KRISTUS TĚ ZACHRAŇUJE

118. Druhou pravdou je, že Kristus se vydal z lásky až do konce, aby tě zachránil. Jeho otevřené paže na kříži jsou nejvzácnějším znamením přítele, který je schopen jít až do krajnosti: „A protože miloval svoje, kteří byli ve světě, projevil jim lásku až do krajnosti“ (Jan 13,1). Svátý Pavel dosvědčil, že žije v důvěře v tuto lásku, která dala všechno: „Tento život v těle žiji ve víře v Božího syna, protože on mě miloval a za mě se obětoval“ (Gal 2,20).

120. „Jsme zachráněni Ježíšem: on nás totiž miluje a nemůže jinak. My mu můžeme udělat ledacos, ale on nás miluje a zachraňuje nás. Vždyť jen to, co on miluje, může být zachráněno. Jenom to, co on přijme, může být proměněno. Pánova láska je větší než všechny naše rozpory, než všechna naše křehkost a ubohost. Ale právě skrze naše rozpory, křehkost a ubohost on píše tyto naše dějiny lásky. Objal ztraceného syna, objal Petra poté, co ho zapřel, a objímá nás stále, stále, stále po našich pádech, a tak

¹ Homilie při mši na 31. světovém dnu mládeže v Krakově (31.7.2016).

² Promluva při zahajovacím ceremoniálu 34. světového dne mládeže v Panamě (24.1.2019).

nám pomáhá zvednout se a postavit se na nohy. Neboť skutečný pád – na to dávejme pozor – skutečný pád, ten, který nám může zničit život, je ten, po němž zůstaneme ležet na zemi a nenecháme si pomoci.“³

123. Pohled' na rozpjaté paže ukřižovaného Krista a dovol, ať tě stále znovu zachraňuje. A když přijdeš vyznat své hříchy, pevně věř v jeho milosrdenství, které tě osvobozuje od viny. Kontempluj jeho krev prolitou s tak velikou láskou a nech se jí očistit. Tak budeš moci být vždy jako znovuzrozený.

ON ŽIJE!

124. Pak je tu třetí pravda, která je neoddělitelně spojena s tou předchozí: On žije! Je dobré si to často připomínat, protože jsme v nebezpečí, že budeme Ježíše Krista brát jen jako dobrý příklad z minulé doby, jako vzpomínku, jako někoho, kdo nás zachránil před dvěma tisíci lety. To by nám bylo k ničemu, to by nás nezměnilo, to by nás neosvobodilo. Ten, který nás naplňuje svou milostí, ten, který nás osvobozuje, proměňuje, uzdravuje nás a posiluje, je někdo, kdo žije. Je to vzkříšený Kristus, plný nadpřirozené životní síly, oděný nekonečným světlem. Proto svatý Pavel prohlásil: „Nevstal-li Kristus, vaše víra nemá cenu“ (1Kor 15,17).

126. Kontempluj Ježíše, který je šťastný a překypuje radostí. Raduj se se svým přítelem, který zvítězil. Zabili svatého, spravedlivého, nevinného, ale on zvítězil. Zlo nemá poslední slovo. Ani v tvém životě nebude mít zlo poslední slovo, protože tvůj přítel, který tě miluje, chce v tobě vítězit. Tvůj Spasitel žije.

129. Dokážeš-li srdcem ocenit krásu této zvěsti a svolíš-li, aby ses setkal s Kristem, svolíš-li aby tě milovat a zachránil, navážeš-li s ním přátelství a začneš-li s živým Kristem rozmlouvat o konkrétních záležitostech svého života, prožiješ velkou zkušenost, základní zkušenost, která bude oporou tvého křesťanského života. Tuto zkušenost budeš pak také moci předávat dalším mladým lidem. Vždyť „na počátku křesťanského života není určité etické rozhodnutí nebo nějaká velká idea, nýbrž setkání s událostí, s osobou, která otevírá před životem nový obzor a dává mu rozhodující zaměření.“⁴

DUCH DÁVÁ ŽIVOT

130. ... Duch Svatý naplňuje srdce vzkříšeného Krista a odtud jako pramen proudí do tvého. A když ho přijmeš, Duch Svatý tě bude stále víc uvádět do Kristova Srdce, abys byl stále více naplňován jeho láskou, jeho světlem a jeho silou.

131. Vzývej Ducha Svatého každý den, aby v tobě ustavičně obnovoval zkušenost té velké zvěsti. ... On tě nebude omezovat, nic ti nevezme, naopak ti bude nejlepším způsobem pomáhat nacházet to, co potřebuješ. Cítíš potřebu lásky? Tu nenajdeš v nevázanosti, když využíváš druhé, když se jich zmocňuješ nebo je ovládáš. Najdeš ji v takovém způsobu, který tě učiní skutečně šťastným. Hledáš emoční naplnění? Toho nedosáhneš tím, že budeš hromadit věci, utrácet peníze a beznadějně se honit za věcmi tohoto světa. Přijdou mnohem krásnějším a uspokojujícím způsobem, jestliže se necháš vést Duchem Svatým.

132. Hledáš vášně? Jak říká jedna krásná báseň: „Zamiluj se!“ (nebo: „dovol, aby ses zamiloval“), protože „nic nemůže být důležitější než potkat Boha. Znamená to zamilovat se do něj definitivním a absolutním způsobem. To, do čeho se zamiluješ, lapí tvoji představivost, a nakonec zanechá na všem své stopy. To bude rozhodovat o tom, co tě ráno zvedne z lůžka, co budeš dělat po večerech, jak budeš prožívat své víkendy, co budeš číst, co budeš vědět, co bude zraňovat tvé srdce a co tě bude zaplavovat radostí a vděčností. Zamiluj se! Setrvej v té lásce! A všechno bude jiné!“⁵ Tato Boží láska, která se vášnivě chopí celého tvého života, je možná díky Duchu Svatému, protože „Boží láska je nám vylita do srdce skrze ducha Svatého, který nám byl dán“ (Řím 5,5).

133. On je pramenem nejkrásnějšího mládí. Vždyť ten, kdo doufá v Pána, „je jako strom, který je zasazen u vod, který své kořeny vyhání k potoku; když přijde vedro, nestrachuje se, jeho listí zůstává zelené“ (Jer 17,8). Zatímco „mladíci zemdlí a unaví se“ (Iz 40,30), ti, kdo kladou svou důvěru v Pána, „nabývají sil, vzlétají svými křídly jak orli, běží a neunaví se, jdou bez umdlení“ (Iz 40,31).

³ Promluva při vigílii 34. světového dne mládeže v Panamě (26.1.2019).

⁴ BENEDIKT XVI, Encyklika *Deus caritas est* (25.12.2005), 1.

⁵ Pedro ARRUPE, *Enamórate*.